

Ο ταπεινός ιερέας ανεβαίνει με πίστη τα τελευταία σκαλιά του Γολγοθά του (Νικόλαος Δασκαλάκης, Αντιδήμαρχος Δήμου Πλατανιά)

/ [Πεμπτούσια· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=127476>]

Έρχεται το μεσημέρι. Η πρεσβυτέρα, αγνοώντας τι έχει συμβεί και την πιθανή ερμηνεία του οράματος, κυρίως όμως σκεπτόμενη τα τόσα στόματα που έπρεπε να θρέψουν, παροτρύνει τον παπά να πάει να οργώσει ένα χωράφι τους το απόγευμα και να το σπείρει. Δεν ήταν ασυνήθιστο ούτε και παράξενο αυτό που του ζητούσε. Ο ίδιος ο παπάς έλεγε στους ενορίτες του, να τιμούν τον εορτάζοντα Άγιο το πρωί, πηγαίνοντας στην εκκλησία για να προσευχηθούν, και το απομεσήμερο, να ασχολούνται με τις δουλειές τους στα χωράφια.

«Τέτοια μέρα, τέτοια μεγάλη γιορτή...! Μήπως είναι αμαρτία να οργώνουμε και να φυτεύουμε τα χωράφια;» αντιλέγει ο γέροντας προσπαθώντας να της αλλάξει γνώμη.

«Και δεν είναι αμαρτία να πεινάσουμε εμείς και τα παιδιά μας; Πώς θα προσφέρουμε στους πεινασμένους αν δεν έχουμε εμείς;» απαντά η πρεσβυτέρα εμμένοντας στην αρχική της ιδέα.

«Ας είναι!» απαντά ο ελεήμων ιερωμένος του οποίου είχε αγγίξει το ευαίσθητο σημείο. «Στ' όνομα του Θεού, πάμε!»

Φτάνουν στο χωράφι ο ιερέας και δυο εργάτες που έχει μαζί του. Ο γέροντας δένει στο ζυγό τα δυο βόδια που θα σύρουν το αλέτρι για να γίνει το όργωμα.

Αρχίζει τη βαριά εργασία του οργώματος και κάποια στιγμή, όπως προσπαθεί να παρακινήσει τα ζώα να σύρουν το ζυγό, πέφτει από τα χέρια του η «βουκέντρα». Σκύβει ο ιερέας να την πιάσει αλλά η κίνησή του «ενοχλεί» το ένα από τα δυο ζώα, το οποίο του επιτίθεται εξαγριωμένο. Πριν προλάβει ο παπά Γιάννης να κάνει στην άκρη και να ξεφύγει από την πορεία του εξαγριωμένου ζώου, αυτό ορμά και τον καρφώνει με τα κέρατα στην κοιλιακή χώρα, καταφέροντάς του θανάσιμο πλήγμα.

Αμέσως σημαίνει συναγερμός! Ειδοποιείται η πρεσβυτέρα από τους εργάτες και τρέχει πανικόβλητη στο χωράφι. Βλέπει το γέροντα αιμόφυρτο στο έδαφος και αρχίζει να θρηνεί γοερά. Τρέχουν αρωγοί οι χωριανοί και μεταφέρουν τον τραυματία στο σπίτι του, όπου του παρέχονται οι «πρώτες βοήθειες» και

ειδοποιείται αμέσως γιατρός. Ο γιατρός τους προειδοποιεί, ότι το τραύμα είναι σοβαρό και ο ίδιος δεν μπορεί να κάνει πολλά πράγματα.

Περνούν 2-3 μέρες αλλά το τραύμα του παπά Γιάννη όχι μόνο δεν έχει επουλωθεί αλλά δείχνει να χειροτερεύει παρουσιάζοντας σημάδια μόλυνσης. Ο γιατρός που τον παρακολουθεί επιμένει, ότι πρέπει να τον μεταφέρουν στο νοσοκομείο στα Χανιά.

Πώς να τον μεταφέρουν όμως; Δεν υπάρχουν ασθενοφόρα και το τραύμα του αιμορραγεί συνεχώς. Σε συνεννόηση με την πρεσβυτέρα, λαμβάνεται η απόφαση να τον μεταφέρουν στα Χανιά με «σούστα» - ένα κάρο της εποχής που το έσερναν άλογα ή βόδια .

Τοποθετούν τον αγαθό ιερέα τους πάνω σε αυτοσχέδιο φορείο - μια ξύλινη πόρτα που ξήλωσαν για το σκοπό αυτό - και τον ανεβάζουν στη σούστα. Ο ιερέας που ανακούφιζε τον πόνο των άλλων σφαδάζει από τους δικούς του πόνους τώρα καθώς προχωρούν προς την πόλη και το γιατρό. Λόγω της απόστασης, όμως, και του πρωτόγονου μεταφορικού μέσου που χρησιμοποιούν, καθυστερεί πολύ η άφιξή τους στο νοσοκομείο.

Κάθε βήμα που κάνουν τα βόδια είναι κι ένα δυνατό τράνταγμα της σούστας και του τραυματία που μεταφέρει. Κάθε τράνταγμα είναι και μια καινούρια ροή αίματος από το βαθύ τραύμα και μια γκριμάτσα σιωπηλού πόνου και ανείπωτης αγωνίας την οποία δαγκώνεται για να μην εκδηλώσει ο γέροντας.

Μέσα στον αβάσταχτο πόνο και το ψυχορράγημα του βρίσκει το κουράγιο να προσευχηθεί και να μιλήσει με το Θεό του, που τόσο αγάπησε και τόσο πιστά υπηρέτησε.

«Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς... Δώσε μου δύναμη ν' ανέβω τα τελευταία σκαλιά του Γολγοθά μου. Δώσε μου δύναμη να αντέξω».

Μπροστά του «βλέπει» με τα μάτια της ψυχής του μια σκάλα να υψώνεται από το κάρο που τον μεταφέρει μέχρι τον ουρανό.

«Θεέ μου, αυτός είναι ο τρόπος Σου να μου πεις ότι τελειώνει η διαδρομή μου επί γης και ήρθε η ώρα της μετάβασής μου στους ουρανούς; Τόσο λίγο κράτησε η επίγεια πορεία μου; Συγχώρησέ με, Παντοκράτορα, μα δεν πρόλαβα να Σε υπηρετήσω όπως ήθελα. Είναι τόσο έργο που έμεινε ατέλειωτο, κι εγώ φεύγω... Είσαι, όμως, παντοδύναμος και πάνσοφος. Βοήθα τα πλάσματα Σου να ξεπερνούν τις δυσκολίες και τις δοκιμασίες. Κι αν σφάλουν καμιά φορά, μην τους ξεσυνερίζεσαι. Είναι άνθρωποι με αδυναμίες - βοήθα τους να βρουν το δρόμο που

θα τους φέρει κοντά Σου».

[Συνεχίζεται]